

Lecția 26

Viața în Numele Lui

Ioan 1:1–21:25

Adevărata viață se dovedește în biruința asupra ispitelor și păcatului, în slujirea cu bucurie, în promovarea unității în Trupul lui Hristos și este mai puternică decât moartea.

În săptămâna aceasta, răsfoiește din nou lecțiile de studiu asupra *Evangheliei după Ioan* și adună pe o pagină toate răspunsurile pe care le-ai dat în fiecare a cincea zi a lecțiilor la întrebările:

1. Ce ai înțeles despre **Viața** pe care a venit Isus s-o ofere?
2. Ce trebuie să faci pentru a avea această **Viață**?

Pe baza răspunsurilor tale, încearcă să elaborezi o concluzie cu privire la ceea ce ai învățat despre viața din belșug pe care ne-o oferă Isus Hristos. În acest sens, te invităm să te folosești și de următoarele pasaje, rediate mai jos. În ele vei găsi câteva gânduri cu privire la această extraordinară ofertă pe care ne-o face Mântuitorul.

Adevărata viață se dovedește în curajul și puterea de a birui ispita

Pentru ca să reușim să înțelegem ce anume înseamnă să ai viață din belșug, este important să plecăm de la un adevăr central din *Ioan*: Viața din belșug se află în Isus Hristos. Încă în capitolul 1, Ioan ne spune că „în El era viața și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o” (1:4–5). Viața adevărată poate fi asimilată cu lumina care nu poate fi biruită de întuneric. Domnul Isus a ales să Se întrupeze în împărăția întunericului tocmai ca să ne poată smulge din ea și să ne poată strămuta în Împărăția Sa (vezi Coloseni 1:13).

Vor veni momente în care stăpânitorul lumii acesteia va veni la noi, așa cum a venit și la Isus (vezi Ioan 14:30). Să ai viață din belșug înseamnă să ai liniștea și curajul să spui ceea ce a spus Isus: „El n-are nimic în Mine, dar vine ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl și că fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl” (Ioan 14:31).

3. Pe o scară de la 1 la 10, cum ți-ai evalua curajul și puterea de a lupta cu ispitele?

Și Isus a fost ispitit în toate lucrurile, ca și noi (vezi Evrei 4:15). Dar El nu a păcătuit. Dacă ne uităm la viața Lui, putem identifica cel puțin trei elemente care L-au ajutat să nu Se încline în fața ispitelor: maturitate, stabilitate doctrinară și statornicie în relația Lui cu Dumnezeu. Și pe noi trebuie să ne caracterizeze aceste lucruri. Suntem chemați să ajungem la „starea de om mare, la înălțimea plinătății staturii lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos” (Efeseni 4:13–14).

Adevărata viață este o viață de totală dependență de Dumnezeu și se dovedește în dorința și puterea de a sluji altora

În Ioan 5, Isus face o afirmație remarcabilă despre Sine: „În adevăr, după cum Tatăl înviază morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea” (Ioan 5:21). Dacă în textul din Ioan 1:4 s-a afirmat că Isus are viața în Sine, textul de față ne spune că El n-o ține pentru Sine, ci o dăruiește și altora. Am putea deci spune că o a doua trăsătură a adevăratei vieți, a vieții din belșug pe care dorește Isus să ne-o dea, este această revărsare spre alții. Adevărata viață dă viață. „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie” (Ioan 7:38–39). Adevărata viață este aceea care se dăruiește, se multiplică în alții.

Dorința și puterea slujirii se alimentează din relația noastră vie cu Isus. În capitolul 15, Domnul Isus a zis ucenicilor Săi: „Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15:4-5).

În repetate rânduri, Isus a afirmat că El nu poate face nimic de la Sine, ci doar Îl „imită” pe Tatăl. Acesta trebuie să fie principiul călăuzitor și în viețile noastre. Viața din belșug este o viață de totală dependență de Dumnezeu. După cum pe Isus dependența de Dumnezeu L-a dovedit a fi Hristosul, tot așa, pe noi ne va dovedi în fața lumii că suntem ucenici ai Săi.

4. Poți să identifici în viața ta modalități prin care viața lui Hristos se revărsa prin tine spre folosul altora?
5. Ce piedici ar trebui să dai la o parte pentru ca viața aceasta să se manifeste mai mult prin tine?

Adevărata viață va genera întotdeauna unitate în Trupul lui Hristos

O altă trăsătură a vieții din belșug care era în Domnul Isus Hristos a fost unitatea Sa desăvârșită cu Tatăl. Doar atunci când adevărata viață va musti în noi vom avea dorința și puterea de a promova unitatea în Trupul lui Hristos. Pentru aceasta S-a rugat Domnul Isus: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan 17:21).

Viața înseamnă puterea de a-l accepta pe celălalt, putere ce poate fi tradusă în smerenie, blândețe, îndelungă răbdare, îngăduință... într-un cuvânt: dragoste.

6. Care este atitudinea ta față de cei din jur. Îi iubești cu adevărat? Îi vezi așa cum îi vede Isus? Adu-ți aminte de pilda fiului risipitor. Dragostea lui Isus pentru oameni este asemenea dragostei pe care a avut-o tatăl față de fiul care l-a disprețuit și și-a bătut joc de el. Isus ne primește așa cum suntem, indiferent de păcatele pe care le-am făcut, indiferent de cât de jos am căzut. El urăște păcatul, dar îl iubește pe păcătos. Poți să ai și tu această atitudine față de ceilalți? Ești tu un canal prin care curge o astfel de dragoste spre ceilalți?

Adevărata viață biruiește moartea

„Vă las pacea Mea, vă dau pacea Mea...” (Ioan 14:27), a spus Isus ucenicilor Săi în ultimele ceasuri ale vieții. Să fii în fața morții, în momentele în care ai avea nevoie de toată atenția și de tot suportul celor dragi și să ai putere totuși să dai în loc să ceri, să dai din abundența de pace care în astfel de momente întrece orice preț! Iată ce înseamnă să ai viață din belșug! O astfel de viață este mai puternică decât moartea.

În fața mormântului lui Lazăr, Domnul Isus, Acela în care era Viața, a zis Martei: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în mine, chiar dacă ar fi murit va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri

niciodată!” (Ioan 11:25–26). Însă toate aceste afirmații ar fi rămas simple vorbe dacă nu s-ar fi adevărat prin Învierea din morți a Aceluia care le-a rostit. Învierea din morți a dovedit că adevărata viață este mai puternică decât moartea. Această viață o oferă Domnul Isus Hristos tuturor acelor care cred în El.

Privind la învierea Lui, cuvintele așternute de Pavel în 1 Corinteni 15, devin un adevărat imn, căci viața lui Hristos în noi este nădejdea învierii noastre. Hristos a venit ca să ne izbăvească de frica de moarte. Dar n-a făcut-o prin cuvântări înflăcărâte, ci prin unirea Sa cu noi, ca noi să ne putem uni cu El. Trăim doar în măsura în care viața Lui este în noi. Iar dacă El trăiește în noi, moartea nu mai are nici o putere asupra noastră. „În dragoste nu este frică [scrie Ioan în prima sa epistolă]; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste” (1 Ioan 4:19).

7. Care sunt domeniile din viața ta în care te mai chinuie frica? Ce ar trebui să faci ca să lași viața din belșug oferită de Hristos să stingă frica din tine?

Provocare

La nevoia noastră prezentă trebuie s-o adăugăm și pe cea viitoare. Omului îi este „rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata”, ne spune Scriptura (Evrei 9:27), iar Pavel întreabă: „Crezi tu, omule... că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? Sau disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință? Dar cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu, care va răsplăti fiecăruia după faptele lui” (Romani 2:3-6). Fiecare dintre noi va sta în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu, iar dacă până și „faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită” înaintea Lui, ce perspectivă avem eu sau tu? Cine va mijloci pentru mine în acele clipe? Cine va plăti cauțiunea eliberării mele? Pe ce bază voi putea ridica fruntea sus în fața mâniei lui Dumnezeu? Scriptura este clară: „Nu vă înșelați: «Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit». Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământescă, va secera din firea pământescă putrezirea...” (Galateni 6:7–8). Atunci, cei morți vor secera moartea, iar cei vii, viața. Și „toate aceste lucruri au fost scrise [ne spune Ioan] pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în Numele Lui” (Ioan 20:31).

Alegerea prezentă a lui Hristos este deci vitală! Alegându-L pe adevăratul Hristos, am viața acum și voi avea viața atunci, „fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).